

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL AKCINĖS BENDROVĖS „A1“ SKUNDO**

2020 m. balandžio 17 d. Nr. S- 60 (7-26/2020)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš pirmininkės Editos Galiauskaitės, narių Evaldo Raistensio, Rasos Stravinskaitės, Vilmos Vildžiūnaitės ir Andriaus Veniaus (pranešėjas), išnagrinėjo akcinės bendrovės „A1“ (toliau – Pareiškėjas, Pareiškėja) 2020-02-13 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, Atsakovas) 2020-01-28 sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.222) FR0682-65 (toliau – Sprendimas). Pareiškėjo atstovas advokatas P. G., Atsakovo atstovės J. N., A. B. ir A. J. 2020-04-14 dalyvavo Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėja ginčija Inspekcijos Sprendimo dalį, kuria Pareiškėja neatleista nuo 50 proc. pelno mokesčio delspinigių ir kuria jai paskirta 10 proc. pelno mokesčio bauda.

Dėl Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 71 straipsnio 1 dalies pažeidimo

Pareiškėja nurodo, kad mokestinė nepriemoka, kurios pagrindu buvo apskaičiuoti ginčijami delspinigiai, susidarė dėl UAB „L1“ ir Inspekcijos 2019-12-20 pasirašyto susitarimo Nr. 210-46 dėl mokesčių ir susijusių sumų dydžio (skundo 3 priedas, toliau – Susitarimas). Susitarimo procedūroje dalyvavusios šalys (Inspekcija ir UAB „L1“) susitarė dėl leidžiamų pelno mokesčio atskaitymų sumų ir Pareiškėjos mokėtino pelno mokesčio dydžio, kuris ir buvo perkeltas į Sprendimą, ir nuo jo apskaičiuotos ginčijamos mokestinės sankcijos.

Susitarimo procedūroje dalyvavusios šalys (Inspekcija ir UAB „L1“) susitarė dėl konkrečios mokestinių nuostolių sumos, kuri bus laikoma neleidžiamais atskaitymais, taip pat susitarė, kad neleidžiamų atskaitymų suma bus perkelta ant UAB „L1“ įmonių grupės bendrovių, taip pat susitarė, kokios konkrečios UAB „L1“ įmonių grupei priklausančios bendrovės ir kokiomis sumomis sumažins iš UAB „L1“ perimtas nuostolių sumas, taip pat kokias mokesčio sumas ir už kokį laikotarpį deklaruos bei sumokės kiekviena iš UAB „L1“ įmonių grupės bendrovių. Pareiškėja pateikia lentelę, kurioje nurodytos UAB „L1“ įmonių grupės bendrovės (ir Pareiškėja) ir jų mokėtinos pelno mokesčio sumos. Pareiškėja pabrėžia, kad derybų metu buvo deramasi būtent dėl UAB „L1“ įmonių grupei priklausančių bendrovių konkrečių mokestinių prievolių dydžio ir tinkamo įvykdymo.

Pareiškėja nurodo, kad aplinkybę, jog šalys tarėsi dėl UAB „L1“ dukterinių bendrovių mokestinių prievolių ir jų įvykdymo būdo, neginčijamai pagrindžia ir šalių susirašinėjimas elektroniniais laiškais, kuriame aiškiai ir nedviprasmiškai buvo nurodyta, kad pasiektas susitarimas neabejotinai apima ir bus taikomas konkrečioms nurodytoms UAB „L1“ įmonių grupės bendrovėms (4 priedas). Pareiškėja pabrėžia, kad pasiūlyme inicijuoti derybų procedūrą buvo aiškiai nurodyta, kad UAB „L1“ derybas inicijuoja kaip kontroliuojanti (holdingo) bendrovė su tikslu apibrėžti *įmonių grupės* įmonių mokestines priemones ir „atlikti *įmonių grupei*

priklausančių bendrovių mokėtinų mokesčių deklaracijų korekcijas“. UAB „L1“ pasiūlyme pasirašyti Susitarimą nurodė, kad UAB „L1“ „*siekia dar 2019 mokestiniais metais pateikti patikslintas tiek savo deklaracijas, tiek imtis aktyvių veiksmų, kad atitinkamas deklaracijas pateiktų ir kitos įmonių grupei priklausanti bendrovės, tokiu būdu užtikrinant operatyvų deklaracijų pateikimą ir trūkstamų mokesčių sumų, pagal derybų procedūros metu nustatytą proporciją, sumokėjimą į valstybės biudžetą“* (5 priedas).

Pareiškėja pažymi, kad šalys susitarimo procedūros metu susitarė ne tik dėl to, kokios įmonės konkrečiai pripažins neleidžiamų atskaitymų sumas, tačiau susitarė ir dėl esminio principo – atsižvelgiant į teisingumo, protingumo, proporcingumo teisinius principus, kilusio ginčo specifiką, trukmę, aplinkybę, kad mokesčiai yra sumokami nedelsiant po Susitarimo pasirašymo (didžioji dalis mokesčių jau buvo sumokėti iki to), taip pat kitas derybų metu aptartas aplinkybes, mokesčių administratorius priėmė sprendimą atleisti UAB „L1“ ir visą įmonių grupę nuo taikytinų mokesčių sankcijų.

Atsižvelgiant į tai, kad Susitarimo pagrindu buvo susitarta, kad mokesstinės sankcijos nebus taikomos, manytina, kad bendrovės, kurios laikydamosi Susitarimo nuostatų atliko Inspekcijos reikalaujamas deklaracijų korekcijas neturi / negali būti baudžiamos papildomomis delspinigių ir baudų sumomis, jeigu Inspekcija jau sprendė, kad UAB „L1“ veiksmai, dėl kurių buvo sumažinti leidžiami atskaitymai, neturėtų būtų pagrindas taikyti sankcijas.

Pareiškėja nurodo, kad Susitarime yra aptartos ir nurodytos konkrečios mokesčių sumos, taip pat yra aiškiai ir nedviprasmiškai susitarta dėl atleidimo nuo taikytinų sankcijų. Pareiškėjos teigimu, mokesčių administratorius nepagrįstai priėmė sprendimą atleisti Pareiškėją tik nuo 50 proc. delspinigių sumos ir neatleisti nuo paskirtos baudos, kas laikytina akivaizdžiu šalių pasiektu Susitarimo, o kartu ir MAĮ 71 straipsnio 1 dalies nuostatų pažeidimu – nagrinėjamu atveju mokesčių administratorius privalėjo vadovautis Susitarimo nuostatomis ir atleisti Pareiškėją nuo mokesčių sankcijų (tiek delspinigių, tiek baudos).

Pareiškėjos nuomone, skundžiamo Sprendimo dalis neatitinka šalių pasirašyto Susitarimo 5 punkto nuostatos ir prieštarauja MAĮ 71 straipsnio 1 daliai.

Dėl kaltės nebuvimo

Pareiškėja nurodo, kad ginčijami delspinigiai yra apskaičiuoti ir bauda yra paskirta dėl veiksmų, susijusių ne su Pareiškėjos betarpiškai vykdyta ūkine veikla, o su UAB „L1“ mokesčio patikrinimo bei Susitarimo rezultatais, dėl ko Pareiškėjai atsirado prievolė sumažinti iš UAB „L1“ perimtų mokesčių nuostolių sumas bei atitinkamai sumokėti Susitarime nurodyto dydžio pelno mokestį.

Pareiškėja skunde išdėsto MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 3 punkto ir MAĮ 141 straipsnio 1 dalies nuostatas. Pareiškėja pažymi, kad mokesstinė nepriemoka susidarė ne dėl jos veiksmų, ūkinės veiklos ar neveikimo. Pareiškėja neatliko jokių neleistinų ar neteisėtų veiksmų, ūkinių operacijų, mokesčių įstatymo pažeidimų, kurie kaip nors galėjo įtakoti mokesstinės prievolės, dėl kurios skaičiuojami delspinigiai, atsiradimą. Iki Susitarimo pasirašymo momento (2019-12-20), Pareiškėja nežinojo ir negalėjo žinoti apie tai, ar kokia nors mokesčių nuostolių suma, perimta iš UAB „L1“, bus koreguojama ir, ar tai koku nors būdu įtakos Pareiškėjos mokesčines prievoles. Tiek bauda, tiek delspinigiai yra apskaičiuoti dėl veiksmų, susijusių su UAB „L1“ mokesčio patikrinimo bei Susitarimo rezultatais, todėl šiuo atveju taikytinas MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytas atleidimo nuo mokesčių sankcijų pagrindas – Pareiškėja nėra kalta dėl padaryto pažeidimo.

Skunde pabrėžiama, kad pažeidimas, kurio pagrindu buvo atliktas nuostolių patikslinimas, nėra susijęs su Pareiškėjos veiksmais ar neveikimu, iki Susitarimo pasirašymo momento nebuvo žinoma koreguotina mokesčių nuostolių suma, todėl, Pareiškėjos nuomone, yra MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytas atleidimo nuo mokesčių sankcijų pagrindas – mokesčio įstatymas pažeistas dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo mokesčių mokėtojo valios ir kurių jis nenumatė ir negalėjo numatyti.

Pareiškėjos teigimu, MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punkte nustatytų pagrindų egzistavimas sudaro pagrindą panaikinti skundžiamą Sprendimo dalį kaip neteisėtą ir nepagrįstą.

Dėl teisingumo, protingumo ir proporcingumo kriterijų taikymo

Pareiškėja prašo įvertinti susidariusią situaciją teisingumo, protingumo ir proporcingumo kriterijų taikymo kontekste.

Pareiškėja nurodo, kad ją atleidus tik nuo dalies mokestinių sankcijų, susidaro akivaizdžiai teisingumo, protingumo, proporcingumo, mokesčių mokėtojų lygybės, teisinio tikrumo ir vienodo požiūrio principams prieštaraujanti situacija, kai mokesčių administratorius skirtingai vertina tas pačias (identiškas) aplinkybes skirtingų mokesčių mokėtojų atžvilgiu: UAB „L1“, dėl kurios tiesioginių ūkinių operacijų ir veiksmų susidarė papildomai mokėtinos mokesčių sumos, yra visiškai atleidiama nuo taikytinų sankcijų taikant teisingumo, protingumo ir proporcingumo kriterijus, o Pareiškėja, kuri nėra atlikusi jokių veiksmų ar ūkinių operacijų, kurios galėtų įtakoti mokėtinų mokesčių sumų atsiradimą, taikant mos pačius teisingumo, protingumo ir proporcingumo kriterijus yra baudžiama 50 proc. delspinigių suma ir bauda. Manytina, kad tokia situacija negali būti vertinama nei kaip teisinga, nei kaip protinga, nei kaip atitinkanti proporcingumo teisinį principą.

Atsižvelgdama į aukščiau išdėstytą, Pareiškėja prašo panaikinti Inspekcijos Sprendimo dalį, kuria Pareiškėja buvo neatleista nuo 50 proc. mokestinių delspinigių ir kuria Pareiškėjai paskirta 10 proc. pelno mokesčio bauda, kaip neteisėtą ir nepagrįstą.

Inspekcijos Sprendime nurodyta, kad patikrinus Pareiškėjos pelno mokesčio apskaičiavimą ir sumokėjimą už 2012 metų mokestinį laikotarpį, Pareiškėjai papildomai apskaičiuota 44489 Eur pelno mokesčio suma.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo (toliau – PMĮ) 56¹ straipsnio 5 dalimi bei UAB „L1“ kontrolės procedūrų rezultatais, nustatyta, kad Pareiškėja 2012 metų apmokestinamąjį pelną nepagrįstai sumažino 296590 Eur iš UAB „L1“ perimtais nepagrįstai suformuotais mokestiniais nuostoliais.

Ginčijamu sprendimu Pareiškėjai paskirta 10 proc. pelno mokesčio bauda.

Mokesčių administratorius, vadovaudamasis MAĮ 139 straipsnio 1 dalimi, Baudų skyrimo ir delspinigių skaičiavimo metodikos, patvirtintos Inspekcijos viršininko 2007-03-28 įsakymu Nr. VA-25, 18 punktu bei MAĮ 8 straipsnyje įtvirtintais teisingumo ir protingumo kriterijais, kompleksiskai įvertinęs pažeidimo padarymo faktus ir kitas aplinkybes, t. y. Pareiškėja savo apmokestinamąjį pelną ir mokėtiną pelno mokestį sumažino grupės įmonės nepagrįstai suformuotais mokestiniais nuostoliais ir tokiu būdu padarė žalą valstybės biudžetui, taip pat tai, kad Pareiškėja pripažino mokesčio įstatymo pažeidimą ir bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi ir turi mokesčio permoką, iš kurios automatiškai, susiformavus pelno mokesčio prievolei pagal patikrinimo aktą, bus įskaityta apskaičiuota mokesčio suma ir tokiu būdu atlyginta dėl pažeidimo padarymo atsiradusi žala, Pareiškėjai skyrė minimalią 10 proc. dydžio pelno mokesčio baudą.

Sprendime pažymėta, kad Pareiškėjos prašyme atleisti nuo baudos ir delspinigių išdėstyti argumentai, tokie kaip bendradarbiavimas su mokesčių administratoriumi bei turima mokesčių permoka, buvo įvertinti skiriant baudą kaip Pareiškėjos atsakomybę lengvinančios aplinkybės. Aplinkybė, kad UAB „L1“ pasirašytu susitarimu buvo atleista nuo baudų ir delspinigių, nelaikytina pagrindu atleisti nuo baudos Pareiškėją. Inspekcija pabrėžė, kad kiekvieno mokesčių mokėtojo atsakomybė yra individuali ir taikoma atsižvelgiant į konkrečiu atveju atsakomybėn traukiamo, o ne į kito mokesčių mokėtojo padarytą pažeidimą ar jam taikomus mokestinių sankcijų dydžius (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2011-05-05 nutartis adm. byloje Nr. A-442-1034/2011).

Sprendime cituojamos MAĮ 141 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos ir konstatuojama, kad Pareiškėjos nurodyti atleidimo nuo baudos argumentai netaikytini, kadangi neatitinka MAĮ 141 straipsnio 1 dalyje išvardintų atleidimo nuo baudos pagrindų.

Inspekcija, pasisakydama dėl MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktų taikymo šiuo konkrečiu atveju, pažymėjo, kad nėra pagrindo teigti, jog Pareiškėja nėra kalta dėl mokestinės prievolės neįvykdymo. Taip pat nenustatyta aplinkybių, susijusių su nenugalima jėga (pavyzdžiui, gamtos jėgų, valdžios institucijų neteisėtos veiklos ar kt.) ar kitomis aplinkybėmis, dėl kurių

Pareiškėja negalėjo išvengti PMĮ pažeidimo. Pareiškėja apmokestinamąjį pelną sumažino nepagrįstais mokestiniais nuostoliais, perimtais iš grupės įmonės, t. y. susijusio asmens. Veikdama įmonių grupėje, Pareiškėja turėjo galimybę žinoti apie UAB „L1“ nepagrįstai suformuotus nuostolius, taip sudarant galimybes juos perimti kitiems įmonių grupės vienetais, įskaitant Pareiškėją.

Inspekcija taip pat konstatavo, kad Pareiškėja negali būti atleista nuo baudos ir MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 3 ir 4 dalyse nurodytais pagrindais. Sprendime pabrėžta, kad įstatymo leidėjo nustatytas atleidimo nuo baudos pagrindų sąrašas yra baigtinis ir Pareiškėjos nurodytų pagrindų (bendradarbiavimas, turima mokesčių permoka, kito mokesčių mokėtojo atleidimas nuo mokesčių sankcijų) jame nėra.

Inspekcijos sprendime taip pat pasisakyta ir apie MAĮ 8 straipsnyje įtvirtintų teisingumo ir protingumo kriterijų taikymą nagrinėjamu atveju. Įvertinus Pareiškėjos bendradarbiavimą su mokesčių administratoriumi ir kitas Pareiškėjos prašyme nurodytas aplinkybes, o taip pat proporcingai įvertinus Pareiškėjos valstybės biudžetui padarytą žalą ir pažeidimo padarymo aplinkybes, Pareiškėja nuo pelno mokesčio baudos neatleista, skiriant minimalų baudos dydį.

Vadovaujantis MAĮ 96 straipsnio 1 dalies 2 punktu, 97 straipsnio 2 dalimi, 98 ir 99 straipsniais, Pareiškėjai apskaičiuota 3304,23 Eur pelno mokesčio delspinigių.

Sprendime nurodyta, kad sprendžiant Pareiškėjos atleidimo nuo delspinigių klausimą, MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 2 (tokia teisinė galimybė yra numatyta specialiajame mokesčių įstatyme) ir 3 (yra šio įstatymo 141 straipsnio 1 dalyje nustatytas pagrindas) punkto nuostatos (taikomos juridiniams asmenims) nagrinėjamu atveju Pareiškėjai netaikytinos.

Pareiškėjos nurodyta aplinkybė dėl UAB „L1“ neskirtų mokesčių sankcijų pagal Susitarimą, nelaikytina pagrindu atleisti Pareiškėją nuo delspinigių. Tačiau įvertinus nustatytas aplinkybes: ilgą delspinigių skaičiavimo laikotarpį, turimą mokesčių permoką, iš kurios automatiškai, susiformavus pelno mokesčio prievolei pagal patikrinimo aktą, bus įskaityta apskaičiuota mokesčio suma, Pareiškėja pripažino pažeidimą ir bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, taip pat tai, kad delspinigiai kartu yra mokesstinės prievolės įvykdymo užtikrinimo būdas, vadovaujantis MAĮ 8 straipsnyje įtvirtintais teisingumo ir protingumo kriterijais bei teismų praktika, Pareiškėja atleista nuo 50 proc. apskaičiuotų pelno mokesčio delspinigių, t. y. nuo 1652,12 Eur.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjo skundas atmestinas, ginčijama Inspekcijos sprendimo dalis, kuria Pareiškėjas neatleistas nuo 50 proc. (1652,11 Eur) pelno mokesčio delspinigių mokėjimo ir kuria Pareiškėjui paskirta 4448,90 Eur pelno mokesčio bauda (10 proc. dydžio), tvirtintina.

Nustatyta, kad Pareiškėjas 2012 metų apmokestinamąjį pelną sumažino 296590 Eur iš UAB „L1“ perimtais nepagrįstai suformuotais mokestiniais nuostoliais. Inspekcija ginčijamam sprendimui patvirtino 2019-12-31 patikrinimo aktą Nr. (21.222) FR0680-564 ir jame papildomai apskaičiuotą 44489 Eur pelno mokesčių, apskaičiavo 3304,23 Eur pelno mokesčio delspinigius ir skyrė 4448,90 Eur pelno mokesčio baudą. Inspekcija, įvertinusi Pareiškėjo prašymą atleisti nuo delspinigių ir baudos, remdamasi MAĮ 8 straipsnyje įtvirtintais teisingumo ir protingumo kriterijais, atleido Pareiškėją nuo 50 proc. pelno mokesčio delspinigių (1652,12 Eur), bet neatleido nuo pelno mokesčio baudos.

Pareiškėjas ginčija Sprendimo dalį, kuria buvo neatleistas nuo 50 proc. pelno mokesčio delspinigių ir baudos, ir savo nesutikimą grindžia, pirmiausia, tuo, kad Inspekcija, nesilaikydama 2019-12-20 susitarimo Nr. 210-46, pasirašyto su UAB „L1“, 5 punkto nuostatų, pagal kurias visos UAB „L1“ įmonių grupei priklausančios bendrovės turėjo būti atleistos nuo sankcijų, pažeidė MAĮ 71 straipsnio 1 dalies nuostatas. Be to, nagrinėjamu atveju Pareiškėjui taikytinos MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktų nuostatos, kadangi mokesstinė prievolė Pareiškėjui buvo apskaičiuota dėl UAB „L1“, o ne Pareiškėjo veiksmų. Pareiškėjas skunde taip pat remiasi MAĮ 8 straipsniu, tvirtindamas, kad situacija, kuomet UAB „L1“ atleista nuo sankcijų (tiek delspinigių,

tiesiogiai baudos), o Pareiškėjas atleistas tik nuo 50 proc. delspinigių, prieštarauja teisingumo, protingumo ir proporcingumo principams.

Atsižvelgdama į tai, kad mokestinio ginčo dalyką apsprendžia pareikšti konkretūs ir aiškūs mokesčių mokėtojo reikalavimai, o byloje nustatytos faktinės aplinkybės, pagrindžiančios ginčo šalių pozicijas, yra detalios aprašytos Inspekcijos Sprendime, taip pat šio sprendimo nustatomojoje dalyje, nagrinėjama atveju Komisija jų nekartos ir sprendime pasisakys dėl ginčijamos centrinio mokesčių administratoriaus sprendimo dalies pagrįstumo, atsižvelgdama į Pareiškėjo skunde nurodytus bei mokestinio ginčo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu Pareiškėjo atstovų akcentuotus nesutikimo su ginčijamu Sprendimu motyvus ir reikalavimus.

Dėl MAĮ 71 straipsnio 1 dalies pažeidimo

Iš ginčo bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjo perimtu UAB „L1“ nepagrįstai suformuotų nuostolių suma buvo nustatyta remiantis pastarosios bendrovės (UAB „L1“) kontrolės procedūrų rezultatais. UAB „L1“ mokestinio patikrinimo metu nustatyta, jog 2012–2016 metais bendrovės mokestiniai nuostoliai (10959510 Eur), susidarę dėl paskolų ir obligacijų palūkanų priskyrimo sąnaudoms, nepagrįstai buvo perleisti kitiems įmonių grupės vienetais. UAB „L1“ ir mokesčių administratorius 2019-12-20 pasirašė susitarimą dėl mokesčių ir su jais susijusių sumų dydžio Nr. 210-46, kuriame, be kita ko, buvo susitarta 6522906 Eur sumažinti UAB „L1“ mokestinius nuostolius bei atitinkamai padidinti įmonių grupės apmokestinamąjį pelną (Susitarimo III dalies 4 punktas), be to, atleisti nuo taikytinų mokestinių sankcijų (delspinigių ir baudų) (Susitarimo III dalies 5 punktas).

Pareiškėjas tvirtina, kad minėtu Susitarimo III dalies 5 punktu buvo susitarta atleisti nuo taikytinų mokestinių sankcijų ne tik UAB „L1“, bet visas įmonių grupei priklausančias bendroves, nurodytas Pareiškėjo skunde pateiktoje lentelėje, todėl Pareiškėjas turėjo būti atleistas nuo visos pelno mokesčio delspinigių sumos bei baudos.

Pagal MAĮ 71 straipsnio 1 dalies nuostatas mokesčių administratorius ir mokesčių mokėtojas gali pasirašyti susitarimą dėl mokesčio ir su juo susijusių sumų dydžio, jei, apskaičiuojant mokesčius, nė viena iš šalių neturi pakankamai įrodymų savo apskaičiavimams pagrįsti. Pasirašius tokį susitarimą, mokesčių mokėtojas praranda teisę ginčyti mokesčio apskaičiavimo teisingumą, o mokesčių administratorius – apskaičiuoti didesnę sumą negu nurodyta susitarime.

Pareiškėjas plečiamai ir netinkamai aiškina MAĮ 71 straipsnyje numatytos procedūros pobūdį, paskirtį ir jos sukeliamas pasekmes. Komisija pažymi, kad pagal MAĮ 71 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą teisinį reglamentavimą – susitarimai gali būti pasirašomi tarp mokesčių administratoriaus ir *mokesčių mokėtojo*, bet ne mokesčių mokėtojų grupės, susitarimu yra apibrėžiamos konkrečios *mokesčių mokėtojo* teisės ir pareigos. Susitarimo objektu gali būti tik konkrečiam mokesčių mokėtojui mokesčių administratoriaus kontrolės procedūrų metu nustatytas mokesčio ar su juo susijusių sumų dydžio klausimas (taip yra nurodytos sumokėti mokesčio ir su juo susijusios sumos, ar apskaičiuotinos sumos). Tai yra išimtinė procedūra, kurios metu šalys, įvertinusios galimą mokestinio ginčo baigtį, šalių argumentus bei kitas reikšmingas aplinkybes (pavyzdžiui, vykstančio ginčo trukmę), išimtinai derybų, nuolaidų viena kitai būdu pasiekia bendrą susitarimą *dėl konkrečiam mokesčių mokėtojui už konkretų mokestinį laikotarpį konkrečios mokėtinios sumos*.

Komisija, įvertinusi ginčo bylos medžiagą, nesutinka su Pareiškėjo teiginiu, jog mokesčių administratorius minėtu susitarimu su UAB „L1“ įsipareigojo atleisti visas UAB „L1“ įmonių grupei priklausančias bendroves nuo taikytinų delspinigių ir baudų. Susitarimo I dalyje aiškiai įvardintas susitarimo objektas. Tai: 1) pagal 2017-12-28 pavedimą tikrinti Nr. (21.59-32) FR0773-2637 Inspekcijos atliekamo UAB „L1“ pelno mokesčio ir pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) mokestinio patikrinimo, atliekamo už laikotarpį nuo 2012-01-01 iki 2016-12-31, metu apskaičiuotini mokesčiai (496586 Eur PVM ir 332256 Eur pelno mokestis); 2) sprendimu dėl patikrinimo akto apskaičiuotini delspinigiai ir skirtinos baudos. Taigi, susitarimas buvo pasirašytas su UAB „L1“ dėl būtent šiam mokesčių mokėtojui apskaičiuotinų mokesčių ir delspinigių, skirtinų baudų. Susitarimo III dalies 5 punktas („atleisti nuo taikytinų

mokestinių sankcijų (delspinigių ir baudų)“ negali būti taikomas kitoms įmonių grupės bendrovėms, nes susitarimo objektu, priešingai negu teigia Pareiškėjas, buvo tik UAB „L1“ taikytinos mokestinės sankcijos.

Susitarimo tekstas, Komisijos nuomone, negali būti aiškinamas plečiamai, nes tai pažeistų MAĮ 71 straipsnio 1 dalies nuostatas. Susitarime nekalbama apie kitoms bendrovėms apskaičiuotinus delspinigius ir skirtinas baudas (tik apie UAB „L1“ taikytinas mokestines sankcijas), tai nebuvo susitarimo objektu, todėl Pareiškėjas nepagrįstai tvirtina, kad Inspekcija susitarimo su UAB „L1“ pagrindu Pareiškėjo patikrinimo akto tvirtinimo metu turėjo atleisti jį nuo visos pelno mokesčio delspinigių sumos ir pelno mokesčio baudos. Kaip teisingai ginčijamame sprendime nurodė Inspekcija, kiekvieno mokesčių mokėtojo atsakomybė yra individuali ir taikoma atsižvelgiant į konkrečiu atveju atsakomybėn traukiamo, o ne į kito mokesčių mokėtojo padarytą pažeidimą ar jam taikomus mokestinių sankcijų dydžius (LVAT 2011-05-05 nutartis adm. byloje Nr. A-442-1034/2011).

Papildomai pažymėtina, kad nors UAB „L1“ pasiūlyme pasirašyti susitarimą buvo aiškiai nurodyta, kad UAB „L1“ siekė pasirašyti susitarimą su mokesčių administratoriumi dėl visų įmonių grupei priklausančių bendrovių mokestinių prievolių, susijusių su UAB „L1“ patikrinimo metu nustatytais mokestiniais pažeidimais, tačiau nei susitarimo tekstas, nei byloje pateikta susirašinėjimo su mokesčių administratoriumi el. paštu medžiaga neleidžia daryti tokios išvados, kad Susitarimu mokesčių administratorius įsipareigojo atleisti nuo taikytinų delspinigių ir baudų visas įmonių grupei priklausančias bendroves. Pareiškėjo akcentuojamame susirašinėjime su mokesčių administratoriumi, kuriame pateikta informacija apie UAB „L1“ nuostolių perskaičiavimą, jų paskirstymą kitoms grupės bendrovėms bei atitinkamai prievolių deklaravimą, taip pat nekalbama apie kitų bendrovių mokestines sankcijas. Įmonių grupei priklausančių bendrovių patikslintų deklaracijų pateikimas ir mokesčių sumokėjimas yra logiška susitarimo pasekmė, kuri kiltų nepriklausomai nuo to, ar susitarime tai buvo paminėta, ar ne, kadangi šios bendrovės buvo sumažinusios savo apmokestinamąjį pelną iš UAB „L1“ perimtais nuostoliais, kurie, kaip nustatė mokesčių administratorius ir šalys patvirtino Susitarime, iš dalies (6522906 Eur suma) buvo suformuoti nepagrįstai.

Paminėtina ir tai, jog ir LVAT (2019-08-07 nutartis adm. byloje Nr. A-3459-968/2019) yra pabrėžęs, kad susitarimo dėl mokesčio dydžio (MAĮ 71 straipsnis) ir atleidimo nuo delspinigių (MAĮ 100 straipsnis) institutai nėra tapatūs, jais reguliuojami skirtingi visuomeniniai santykiai. Todėl tai, jog mokesčių administratorius susitarimo procedūros metu sutinka mokesčių mokėtoju netaikyti ekonominių sankcijų ar jų dalies, nesudaro pagrindo pripažinti, jog analogiško pobūdžio veiksmus mokesčių administratorius turi atlikti ir taikydamas kitą mokesčių administravimo procedūrą – atleidimą nuo delspinigių mokėjimo, tuo labiau kito mokesčių mokėtojo atžvilgiu. Taigi, šalių pasiektas susitarimas rodo *ginčo šalių* (mokesčių administratoriaus ir *konkretaus mokesčių mokėtojo*) apsisprendimą taikiu būdu baigti mokestinį ginčą, bet nepagrindžia, kad susitarimu buvo įgyvendinta atleidimo nuo delspinigių mokėjimo procedūra kitų mokesčių mokėtojų atžvilgiu ir mokesčių mokėtojai atitiko atleidimo nuo delspinigių mokėjimo pagrindus. Todėl ši administracinė procedūra neturi išskirtinės („prejudicinės“) galios santykiams tarp kitų mokesčių mokėtojų ir administratoriaus atsiradusiems, nors jie pagal savo pobūdį atsiranda iš tų pačių ūkinių operacijų. Todėl, Komisijos vertinimu, Inspekcija pagrįstai, sprendama Pareiškėjo atleidimo nuo delspinigių ir baudos klausimą, nesivadovavo UAB „L1“ ir mokesčių administratoriaus pasirašyto susitarimo sąlygomis.

Dėl MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktų taikymo

Pareiškėjo skunde išdėstytas prašymas atleisti nuo likusios pelno mokesčio delspinigių dalies (50 proc.) ir baudos remiantis MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktais, todėl Komisija pasisako tik dėl šitų dviejų atleidimo nuo delspinigių ir baudų pagrindų taikymo nagrinėjamu atveju.

MAĮ 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad nuo baudos atleidžiama tik tuo atveju, kai mokesčių mokėtojas mokesčio, susijusio su paskirta bauda, sumą yra sumokėjęs (mokestis įskaitytas ir (arba) priverstinai išieškotas) ar šio mokesčio sumokėjimo terminas šio Įstatymo

nustatyta tvarka yra atidėtas arba išdėstytas. Pažymėtina, kad ginčijamame Inspekcijos sprendime nurodyta, jog Pareiškėjas turi mokesčių permoką, iš kurios automatiškai, susiformavus pelno mokesčio prievolei pagal patikrinimo aktą, bus įskaityta apskaičiuota pelno mokesčio suma, kas tenkina MAĮ 141 straipsnio 2 dalyje nurodytą sąlygą, kuriai esant gali būti sprendžiamas Pareiškėjo atleidimo nuo paskirtos pelno mokesčio baudos klausimas.

Remiantis MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punktu, mokesčių mokėtojas atleidžiamas nuo delspinigių ir baudų mokėjimo, jei įrodo, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo.

Pagal MAĮ nuostatas už mokėtino į biudžetą mokesčio sumažinimą skiriamos sankcijos laikomos griežta (objektyvia) atsakomybe, kuriai esant mokesčių mokėtojo kaltė visuomet preziumuojama, t. y. laikoma, kad dėl mokesčio įstatymo pažeidimo kaltas mokesčių mokėtojas, jeigu jis neįrodo priešingai. LVAT 2011-03-28 nutartyje administracinėje byloje Nr. A-556-364/2011 yra išaiškinęs, kad įstatymų leidėjas atleidimą nuo delspinigių sieja ne tik su mokesčių mokėtojo kaltės nebuvimu, bet ir su jo paties pareiga šią faktinę aplinkybę įrodyti, t. y. įrodinėjimo našta tenka būtent mokesčių mokėtojui, jei jis siekia pasinaudoti atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių ir / ar baudų teisine galimybe. Taigi, norint pritaikyti MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punktą, pareiškėjas turi nurodyti bei patvirtinti tokias aplinkybes, kurias būtų galima pripažinti objektyviomis kliūtimis sumokėti mokesčius.

Pažymėtina, jog MAĮ 141 straipsnio 1 dalyje įtvirtintos teisės normos numato bendro pobūdžio atleidimo nuo delspinigių / baudos aplinkybes, kurias privalo įrodyti mokesčių mokėtojas ir jos yra vertinamojo pobūdžio dėl jų taikymo konkrečiam atvejui. Kaip ne sykį yra nurodęs LVAT savo praktikoje, tokiam vertinimui yra svarbūs mokesčius nustatantys teisės aktai, kuriuos pažeidė mokesčių mokėtojas ir pagal kuriuos buvo nustatyta prievolė sumokėti mokesčius. Todėl kiekvienu konkrečiu atveju, vertinant konkretaus mokesčių mokėtojo kaltės dėl skirtingų mokesčių įstatymų pažeidimų klausimą MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkto taikymo aspektu, turi būti atsižvelgiama į tuos teisės aktus, kurie reguliuoja konkretų teisinį santykį, t. y. turi būti įvertinama, kokie ir kokia apimtimi yra teisiškai reikšmingi faktai, kurie yra pakankami konstatuoti konkretaus mokesčio mokėtojo kaltės dėl konkretaus mokesčio įstatymo pažeidimo klausimą (LVAT 2011-06-27 nutartis adm. byloje Nr. A-438-2122/2011).

Nagrinėjamu atveju Pareiškėjas kaltės nebuvimą įrodinėja priežastimis, nepriklausančiomis nuo jo valios, t. y. kad ginčijami delspinigiai apskaičiuoti ir bauda paskirta dėl veiksmų, susijusių ne su Pareiškėjo betarpiškai vykdyta ūkine veikla, o su UAB „L1“ mokestinio patikrinimo bei susitarimo su mokesčių administratoriumi rezultatais.

Pagal PMĮ 56¹ straipsnio 1 dalį vienetą šiame straipsnyje nustatyta tvarka gali perduoti už mokestinį laikotarpį apskaičiuotus mokestinius nuostolius (ar jų dalį) kitam vienetų grupės vienetui, kuris jam perduotais nuostoliais turi teisę sumažinti apmokestinamojo pelno sumą, apskaičiuotą už tą mokestinį laikotarpį, už kurį buvo apskaičiuoti jam kito vieneto perduodami nuostoliai (ar jų dalis). Pagal MAĮ 40 straipsnio 1 dalies 1 punktą mokesčių mokėtojas privalo laiku ir tiksliai įvykdyti mokestinę prievolę. Už savalaikį ir tinkamą mokesčių apskaičiavimą bei sumokėjimą, pirmiausia yra atsakingas pats mokesčių mokėtojas, kuris, atsižvelgdamas į teisės aktų reikalavimus, turi savarankiškai apskaičiuoti priklausančius mokėti mokesčius, užpildyti atitinkamas mokesčių deklaracijas ir mokesčių įstatymo ar jo pagrindu priimto poįstatyminio teisės akto nustatytu terminu bei tvarka sumokėti mokesčius į biudžetą (MAĮ 40 straipsnio 1 dalies 4 ir 5 punktai, 81 straipsnio 1 dalis). Pareiškėjas, įgyvendindamas MAĮ 40 straipsnio 4 punkte nustatytą pareigą teisingai apskaičiuoti mokesčius, prieš perimdamas kito ūkio subjekto mokestinius nuostolius, pats turėjo įvertinti ir susidariusių nuostolių realumą, jų atitikimą PMĮ reikalavimams, t. y. iš tokio perėmimo (nuostolių) kylančias mokestines pasekmes. Pažymėtina, kad Inspekcijos atstovė Komisijos posėdžio metu teisingai akcentavo, kad šiuo atveju, kaip ir reorganizavimo ar pertvarkymo atvejais (LVAT 2019-07-31 nutartis adm. byloje Nr. eA-1607-575/2019), susidariusių nuostolių realumas, jų atitikimas PMĮ reikalavimams turėjo būti vertinamas. Pareiškėjas, būdamas įmonių grupės vienetu, t. y. būdamas susijęs su kitais įmonių grupės vienetais, galėjo būti žinomos perimtų nuostolių susidarymo aplinkybės, todėl negali savo veiksmų teisinti UAB „L1“ ir Inspekcijos pasirašyto susitarimo rezultatais.

Komisija dėl Pareiškėjo išreikšto prašymo atleisti nuo likusios delspinigių sumos ir baudos mokėjimo MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 2 punkto pagrindu, t. y., kad mokesčio įstatymas buvo pažeistas dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo mokesčių mokėtojo valios ir kurių jis nenumatė ir negalėjo numatyti, nurodo, kad pagal LVAT suformuotą praktiką „šis atleidimo nuo baudos pagrindas sietinas su nenugalimos jėgos poveikiu (*force majeure*) ir atsitiktinių aplinkybių poveikiu (*cas fortuit*), kurių savo veikloje mokesčių mokėtojas nenumatė ir numatyti negalėjo ir dėl šių aplinkybių poveikio atsiradę padariniai negalėjo būti veikiami mokesčių mokėtojo valios. Minėtomis aplinkybėmis pripažintinos gamtos jėgos, valstybinės valdžios institucijų neteisėti veiksmai ir žmogaus poveikis. Tačiau žmogaus poveikis mokesčio mokėtojo veiklai tik tuomet eliminuoja mokesčio mokėtojo valią, kai prieš jį naudojamas absoliutus smurtas (*vis absoluta*), kurio mokesčio mokėtojas negali išvengti, jam pasipriešinti ar nuo jo apsiginti“ (LVAT 2005-02-09 nutartis adm. byloje Nr. A-15-141/2005, 2011-04-07 nutartis adm. byloje Nr. A-575-753/2011 ir kt.). Pareiškėjo skunde įvardintos mokestinės prievolės neįvykdymo laiku priežastys (iki pat Susitarimo pasirašymo momento nebuvo žinoma koreguotina nuostolių suma, be to, tai sąlygojo ne Pareiškėjo, o UAB „L1“ veiksmai) nepatenka į nenugalimos jėgos poveikio, atsitiktinių aplinkybių poveikio ar naudojamo absoliutaus smurto sampratą. Perimdamas nepagrįstai suformuotus nuostolius, Pareiškėjas prisiėmė ir atitinkamą riziką, todėl apskaičiuoti delspinigiai ir paskirta bauda nagrinėjamu atveju yra Pareiškėjo elgesio pasekmė, kuri negali būti pateisinama kito ūkio subjekto (susijusios bendrovės) veiksmais. Komisija, įvertinusi ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, jog nagrinėjamu atveju nenustatytos aplinkybės, kurias būtų galima prilyginti *force majeure*, *cas fortuit* ar *vis absoluta*, todėl Pareiškėjas nurodytuoju pagrindu nuo delspinigių ir baudos mokėjimo negali būti atleistas.

Dėl teisingumo, protingumo ir proporcingumo principų taikymo

Pareiškėjas skunde prašo įvertinti susidariusią situaciją teisingumo, protingumo ir proporcingumo kriterijų taikymo kontekste. Pareiškėjo nuomone, situacija, kai UAB „L1“, dėl kurios tiesioginių ūkinių operacijų ir veiksmų susidarė ir Pareiškėjo papildomai mokėtinos mokesčių sumos, buvo visiškai atleista nuo taikytinų sankcijų, o Pareiškėjas, kuris nėra atlikęs jokių veiksmų ar ūkinių operacijų, galinčių įtakoti mokėtinų mokesčių sumų atsiradimą, yra baudžiamas 50 proc. delspinigių suma ir 10 proc. bauda, prieštarauja teisingumo, protingumo, proporcingumo principams.

Komisija pažymi, kad LVAT, nagrinėdamas mokėtojų atleidimo nuo delspinigių ir baudų pagrindus, vadovaujasi ne tik MAĮ įtvirtintais atleidimo nuo delspinigių (baudų) pagrindais, bet ir laikosi pozicijos, kad sprendžiant mokėtojų atleidimo nuo apskaičiuotų baudų ir delspinigių klausimus, turi būti vadovaujama teisingumo ir protingumo kriterijais bei atsižvelgiama į Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo suformuotą doktriną dėl skiriamų sankcijų už įstatymų pažeidimus (2011-10-10 nutartis adm. byloje Nr. A-556-2343/2011, 2011-09-19 nutartis adm. byloje Nr. A-556-3447/2011, 2011-10-10 nutartis A-556-2544/2011 adm. byloje Nr. A-556-2544/2011, 2011-09-08 nutartis adm. byloje Nr. A-575-2144/2011, 2014-03-25 nutartis adm. byloje Nr. A-556-971/2014). Reikšmingomis aplinkybėmis, sprendžiant atleidimo nuo ekonominių sankcijų (baudų, delspinigių) klausimą, LVAT pripažįsta ir tokias aplinkybes, kaip mokestinio patikrinimo, mokestinio ginčo trukmė, mokesčių administratoriaus kontrolės veiksmų atlikimo operatyvumas (2011-09-19 nutartis adm. byloje Nr. A-556-3447/2011), paties mokėtojo elgesys (2011-10-10 nutartis adm. byloje Nr. A-556-2544/2011, 2014-03-25 nutartis adm. byloje Nr. A-556-971/2014).

Pasisakant dėl MAĮ 8 straipsnio 3 dalyje įtvirtintų protingumo ir teisingumo kriterijų taikymo, paminėtina, kad atleidimas nuo delspinigių (jų dalies) šiuo pagrindu paprastai yra taikomas tik esant *išskirtinėms aplinkybėms* (LVAT 2017-11-06 nutartis adm. byloje Nr. A-1146-602/2017, 2017-11-06 nutartis adm. byloje Nr. A-1146-602/2017, 2018-02-06 nutartis adm. byloje Nr. A-144-602/2018), kurios buvo nulemtos norminių aktų reikalavimų neatitinkančių mokesčių administratoriaus veiksmų, jo neveikimo – pavyzdžiui, nepateisinamai ilgai truko mokesčių mokėtojo kontrolės veiksmai, mokesčių administratorius nepagrįstai ilgai delsė atnaujinti mokesčių mokėtojo kontrolės veiksmus po mokestinio patikrinimo sustabdymo,

mokesčių administratoriaus sprendimas panaikinamas ir jam pavedama iš naujo atlikti tam tikras mokesčių mokėtojo patikrinimo procedūras, o visą šį laikotarpį buvo skaičiuojami delspinigiai, ir pan., arba tais atvejais, kai yra akivaizdu, kad apskaičiuoti delspinigiai (atliekantys biudžetui laiku nesumokėtų mokesčių kompensacinę funkciją) dėl savo dydžio (pavyzdžiui, artimas, ar net viršijantis pačią mokesstinę prievolę) būtų neadekvatūs Pareiškėjo padarytam pažeidimui; taip pat turi būti vertinamos ir pažeidimo padarymo aplinkybės.

Inspekcija, Sprendime pasisakydama dėl pelno mokesčio delspinigių ir baudos, nurodė, kad, vadovaudamasi MAĮ 8 straipsnio nuostatomis bei teismų praktika, įvertinusi Pareiškėjo bendradarbiavimą su mokesčių administratoriumi, PMI pažeidimo pripažinimą, pažeidimo padarymo aplinkybes, valstybės biudžetui padarytą žalą, atleido Pareiškėją nuo 50 proc. pelno mokesčio delspinigių, nuo pelno mokesčio baudos neatleido, skirdama minimalaus dydžio (10 proc.) pelno mokesčio baudą.

Kaip minėta, mokesčių mokėtojas privalo laiku ir tiksliai įvykdyti mokesstinę prievolę; teisingai apskaičiuoti mokesťį, vadovaudamasis mokesčių įstatymais; laiku pateikti mokesčių deklaracijas ir kitus teisės aktuose nurodytus dokumentus (MAĮ 40 str. 1, 4 ir 5 punktai). Pareiškėjas nevykdė savo mokesčių teisės aktais įtvirtintų pareigų mokesčių apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo srityje, mokėtini į biudžetą mokesčiai apskaičiuoti mokesčių administratoriaus iniciatyva kontrolės procedūrų metu, o apskaičiuotų mokesčių delspinigių sumos vertintinos kaip Pareiškėjo pasirinkto elgesio modelio (privalomų sumokėti mokesčių aspektu) pasekmė. Mokesčių surinkimas, kaip ne kartą yra pažymėjęs ir Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas bei LVAT, yra susijęs su viešojo intereso apsauga, nes taip yra gaunama lėšų visos visuomenės poreikiams tenkinti. Nemokant mokesčių, viešasis interesas yra pažeidžiamas, o subjektas, tiesiogiai ar netiesiogiai prisidedantis prie mokesčių nemokėjimo mokesčių teisės prasme elgiasi nesąžiningai. Tokiu būdu pažeidžiami ir mokesčių visuotinio privalomumo, mokesčių mokėtojų lygybės principai, nes mokesčių nemokantys subjektai konkurencine prasme atsiduria geresnėje padėtyje nei juos mokantys (žr. pavyzdžiui, Konstitucinio Teismo 2003-11-17 nutarimą, LVAT 2011-09-05 sprendimą adm. byloje Nr. A-556-2255/2011, 2014-01-30 nutartį adm. byloje Nr. A-442-231/2014 ir kt.). Kaip minėta, nagrinėjamu atveju netinkamas Pareiškėjo pareigų vykdymas mokesčių srityje yra neginčijamai konstatuotas, to neginčija ir pats Pareiškėjas.

Kaip matyti iš Sprendimo, Inspekcija priėmė šį Sprendimą, atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo doktriną dėl skiriamų sankcijų už įstatymų pažeidimus, vadovaudamasi teisingumo, protingumo ir proporcingumo principais, įvertinusi ir tai, kad delspinigiai kartu yra mokesstinės prievolės įvykdymo užtikrinimo būdas. Inspekcija pagrįstai sprendė, kad Pareiškėjui apskaičiuoti delspinigiai ir paskirta bauda atitinka teisingumo, protingumo ir proporcingumo principus. Komisija pritaria šiems Inspekcijos motyvams, kuriuos įvertinus, Pareiškėjas atleistas nuo 50 proc. pelno mokesčio delspinigių mokėjimo, bet neatleistas nuo 10 proc. dydžio pelno mokesčio baudos, ir tokį sprendimą vertina kaip atitinkantį LVAT praktiką (2020-01-21 nutartis adm. byloje Nr. A-5575-602/2019). Komisijos vertinimu, Inspekcija šiuo atveju teisės normas pritaikė tinkamai. Visiškai atleidus nuo ginčo pelno mokesčio delspinigių ir baudos, nebūtų pasiekti šioms priemonėms keliami tikslai, t. y. nebūtų daromas tiesioginis poveikis teisės pažeidėjui, nebūtų įspėjami kiti potencialūs mokesčių mokėtojai apie taikytinus mokesstinės prievolės įvykdymo užtikrinimo būdus nepaklusus reikalavimams dėl pareigos laiku bei tinkamai mokėti mokesčius (LVAT 2014-06-25 nutartis adm. byloje Nr. A-556-1375/2014). Mokesčių įstatyme nustatytos mokesstinės prievolės įvykdymo užtikrinimo būdo sumažinimas 50 proc. ir sprendimas dėl Pareiškėjo pareigos mokėti 50 proc. delspinigių ir 10 proc. dydžio baudą nelaikytinas Pareiškėjo atžvilgiu taikoma neadekvačia, t. y. neproporcinga priemone, todėl nėra pagrindo jos dar labiau mažinti ir pripažinti, kad Pareiškėjas turėtų būti visiškai atleistas nuo įstatyme nustatytų mokėjimų, kurie nustatyti, mokesčių mokėtojai nesilaikant mokesčių teisės aktuose nustatytos mokesčio apskaičiavimo ir mokėjimo tvarkos (MAĮ 8, 95 ir 139 straipsniai). Atsižvelgiant į mokesčių administratoriaus sprendimą ženkliai sumažinti Pareiškėjai apskaičiuotų delspinigių dydį dėl aukščiau išvardintų priežasčių, Komisija neturi pagrindo sutikti su Pareiškėjo

skundo argumentais, kad jis turėjo būti atleistas nuo visų apskaičiuotų pelno mokesčio delspinigių ir / ar nuo paskirtos pelno mokesčio baudos.

Atsižvelgdama į aukščiau nurodytas aplinkybes, Komisija konstatuoja, kad ginčijama Inspekcijos sprendimo dalis yra teisėta ir pagrįsta, naikinti ją Pareiškėjo skunde nurodytais motyvais nėra pagrindo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a :

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2020-01-28 sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.222) FR0682-65 dalį, kuria Pareiškėjas neatleistas nuo 1652,11 Eur pelno mokesčio delspinigių mokėjimo ir kuria jam skirta 4448,90 Eur pelno mokesčio bauda.

Pagal MAĮ 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos narys

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė

Komisijos narys

Andrius Venius